

Inspiratie voor de toekomst

al-watan - 't-thuis

LANA EN LOBNA IN NEDERLAND: TWEE JONGE VROUWEN,
ERG INSPIREREND, MET VISIE OP TOEKOMST WERKEN ZE VOL
ENERGIE AAN DE OPBOUW VAN SANA FOUNDATION.

DECEMBER
2010
NUMMER 47

TEN GELEIDE

De Vriendenbijeenkomst is met het bezoek van Lana en Lobna en de jubileumuitgave van *Contactbrief 46*, een hoogtepunt geweest in 2010. Het bestuur kijkt met een positief gevoel terug op dit jubileumjaar.

In deze Contactbrief blikken we terug op deze feestelijke activiteiten, en kijken we met inspiratie naar de toekomst.

Lana en Lobna, twee studenten uit het studiebeurzenproject maakten indruk op de vriendenbijeenkomst. Door de spontaniteit tijdens de interviews, door de heldere wijze waarop zij hun mening en visie onder woorden brachten, maar ook door de filmpjes: Lobna op weg naar de top van de Mont Blanc en Lana op het toneel met haar eenakter: 'My name is Rachel Corrie'.

Jafer verraste ons met een filmpje waarin hij met vier afgestudeerde studenten de Stichting feliciteert. Zij vertellen over hun werk en leven na hun studie. Bijzonder is de mededeling van Jafer dat in The Al Carmel Center een van de zalen de naam 'Mr. Kok's room' heeft gekregen, als eerbetoon aan de grondlegger van de Stichting Wilfried Kok.

Verder kunt u lezen over de huidige studenten in het studiebeurzenproject, waagt Bas zich in de column aan vrouwenemancipatie en hadden we een bijzondere ontmoeting in Breda met prof. Alean Al-Krenawi.

Wij sluiten 2010 met een goed gevoel af. De reacties van Vrienden op 2 oktober en de uitwisselingen met Lana en Lobna hebben ons geïnspireerd. We durven dan ook voor 2011 te zeggen:

Met vertrouwen
samen verder
tegen verdrukking in

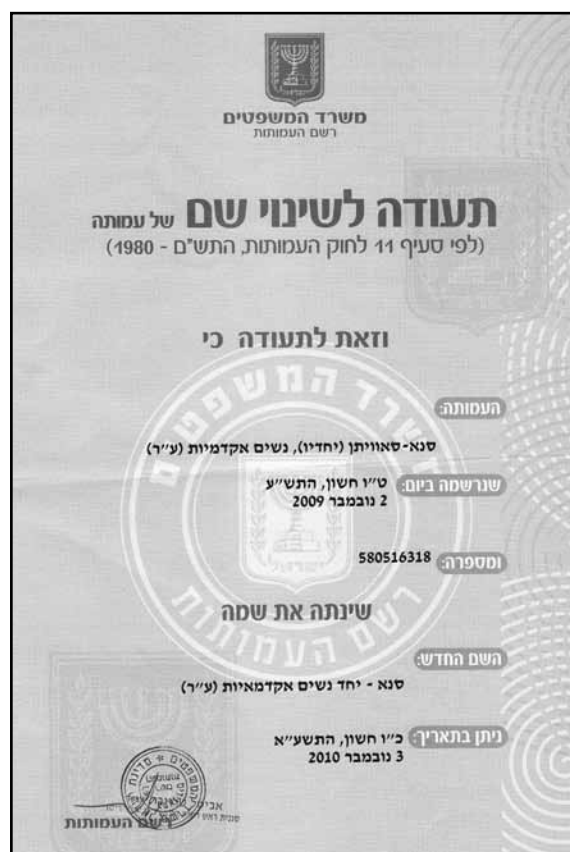

Ruim tijd voor discussies met het bestuur

INHOUDSOPGAVE

NUMMER 47

- blz. 1 2010: een vol en spannend jaar
- blz. 2 1985-2010: 25 jaar vrienden van Nazareth
- Vriendendag
 - Kans gekregen
 - Inspiratie voor de toekomst
 - Petje af
 - Nederland in één week
 - Een bijzondere ontmoeting
 - Terugblik
 - Yosor en Moamena
 - Palestijnse studenten geven college bij Avans
- blz. 14 Column Bas
- blz. 15 Een inheems wetenschapper wordt kosmopoliet
- blz. 16 Studiebeurzenproject

2010: EEN VOL EN SPANNEND JAAR

We vierden het 25 jarig jubileum van de Stichting Vrienden van Nazareth, en hoe!
Onze partnerorganisatie in Israël, de SANA FOUNDATION gaat van de grond komen en
Els Canoy, 19 jaar bestuurslid heeft afscheid genomen.

Het was zomer 1991 toen de drie toenmalige bestuursleden Wilfried Kok, Siny Bootsma en Wil Verheggen aan Els Canoy en Els Schots vroegen het bestuur te komen aanvullen.
Sindsdien droeg Els op velerlei manieren bij aan de groei van de naamsbekendheid van de Stichting, zij was al die jaren een echte lobbyist. Hoogtepunt van de verschillende werkbezoeken blijft de reis naar Israël die zij in 1996 met een groep jongeren maakte. Een warm onthaal was hun deel bij de Palestijnse families van onze studenten. Het gaf de jongeren behalve een kans om kennis te maken met cultuur, onderwijs en eetgewoonten, ook de gelegenheid met eigen ogen de achterstelling van de Palestijnse minderheid in Israël waar te nemen.
Els, het bestuur wil je vanaf deze plek nogmaals hartelijk danken voor al je inspanningen in die jaren.

Els, bedankt !!!

1996, Els met de jongeren voor New Orient House in Jerusalem

Net voor de deadline van deze Contactbrief ontvingen we een opgewekt bericht van Lobna, medeoprichter van de SANA FOUNDATION in Israël: de statuten en naam van de op te richten stichting in Israël zijn officieel goedgekeurd. (zie links het document). Dat betekent dat het voorlopige bestuur een bankrekening kan gaan openen in Israël. Daarmee is een begin gemaakt met de uitwerking van een van hun doelstellingen: het door afgestudeerde studenten gaan terugbetalen van het geleende deel van de studiebeurs. Dit geld kan dan door het bestuur van SANA FOUNDATION aan nieuwe studiebeurzen in Israël worden besteed.

Daarmee komt ons ideaal om in Israël zelf een partner met vergelijkbare doelstelling te hebben, een stap dichterbij.

25 Jaar Stichting Vrienden van Nazareth, meer dan honderd verleende studiebeurzen en twee van onze Palestijnse studenten te gast: redenen

te over voor een geslaagde Vriendenbijeenkomst. De aanwezigheid van Lana en Lobna met hun sprankelende presentatie vormde op zaterdag 2 oktober j.l. in Tilburg het hoogtepunt voor het gezelschap van veertig mensen. Oude en nieuwe Vrienden van de Stichting kwamen ongedwongen met elkaar in gesprek. Uitnodigende stellingen resulteerden in de middag tot goede tips voor de volgende vijf jaar. De energie die vrijkwam bij het gooien van proppen papier ten afscheid was ongehoord, de woorden positief. Wij laten u graag meelesen en danken u hartelijk voor zoveel support van onze studenten.

Bestuur Stichting Vrienden van Nazareth

1985-2010: 25 JAAR STICHTING VRIENDEN VAN NAZARETH

VRIENDENDAG

'Proppen' met tips, suggesties voor de toekomst, waardering voor de inbreng van de studenten en complimenten, werden ons in de schoot geworpen.

One plus one makes three.

Deze dag heeft mij getroffen, zó een inspirerend ontmoeten.

En mensen met elkaar
Die blijven het verschil én het/mijn leven maken

Deze dag brengt de Sana Foundation dichterbij in mijn leven, zeer inspirerend.

De dag was af!

Door de laatste gebeurtenissen in Israël/Gaza ben ik nog meer geïnspireerd om tot zo lang het lukt, mijn respons te geven.

Erg inspirerend beide studenten. Een eye-opener: hoe anders hun condities en omstandigheden zijn, dat vraagt om nieuwe manieren om out of the box te denken.

More younger people

Het contact over en weer is van nut en zeker ook een inspiratie! The contact in both directions is usefull, and certainly is an inspiration!

Weer heel veel geleerd.

Het platform in Israël 'Sana' is in goede handen.

Grote indruk: Lobna, 22 jaar, zegt onder de film van de bergbeklimming: "Het lijkt zo romantisch, maar het heeft niets te maken met de realiteit".

- 👤 Heel goed voorbereid, erg interessant, zodat iedereen weet dat zijn/haar financiële bijdrage goed beheerd wordt en er zorgvuldig mee wordt omgegaan.
- 👤 Respect for the Friends of Nazareth and the students in Israël.
- 👤 Belangrijk werk, informatief. Goed georganiseerd. Hou vol !
- 👤 Stichting Vrienden van Nazareth: Ga door!
- 👤 Powerfull à Group thinking! positive, * a settler.
- 👤 Development of people is a way to peace.
- 👤 Contact met het hart, in een dagboek op de Mont Blanc, en hier in Tilburg!! geïnspireerd...
- 👤 Bemoedigend en inspirerend.

KANS GEKREGEN EN AANGEPAKT

We waren blij dat het cadeau van Jafer Farah bij 25 jaar Stichting Vrienden van Nazareth op tijd aangekomen is. Een filmpje met interviews met vier afgestudeerde studenten. Als directeur van Cegas (Committee for Educational Guidance for Arab students) was Jafer in de negentiger jaren onze contactpersoon en steunden we verschillende studenten die hier actief waren. De kans die de Palestijnse vrouwen kregen met financiële steun een studie te volgen, was op vele fronten van grote betekenis. Leuk om vier van hen in levende lijve te horen en te zien. Alle vier vertellen ze over hun werk en leven. Hun dank naar de Vrienden van de Stichting is groot.

Rola is getrouwd met een Ier, heeft een zoontje en vertelt hoe ze na haar studie geografie en vrouwenstudies nu bezig is met haar PhD onderzoek over de Nakba: het is een mix van sociologie, politiek en afkomst wat in haar onderzoek een plaats krijgt. We kennen haar als een zeer actief persoon, dat is nog steeds zo. Ze is in vijf organisaties actief met zes projecten. Waarom zoveel? Omdat dit mij thuis is, mijn land en voor mijn volk wil ik dit doen. Als moeder hoop ik dat het helpt om mijn zoon en de huidige jeugd, een betere toekomst te geven. (Nakba: catastrofe van 1948. Zie Contactbrief 33)

Nada uit Haifa was in 1999 klaar met haar studie sociologie en onderwijskunde. Vervolgens studeerde zij rechten. Op dit moment werkt zij als advocaat. De studiebeurs heeft haar geholpen om haar studie succesvol af te ronden. Maar, zegt ze, niet alleen de financiële steun was belangrijk, ook het vrijwilligerswerk bij Cegas speelde een belangrijke rol. Ik kreeg ervaring en kwam met allerlei zaken in aanraking.

Khulud studeerde archeologie en kunst aan de universiteit van Haifa. Ze heeft vijf jaar op een bank gewerkt, is getrouwd en heeft drie kinderen. Khulud vertelt dat ze uit een echt arm gezin kwam en door de beurs kon studeren. Daaraan heb ik mijn baan te danken en kon ik carrière maken. Ze is na vijf jaar weer gaan studeren aan de academie voor Arabische taal. Trots laat ze op de film de bibliotheek van Cegas zien. Het resultaat

van haar vrijwilligerswerk. Juist voor de Palestijnse studenten was en is het belangrijk Arabische boeken te kunnen gebruiken. Deze waren er in die tijd niet. Ook nu nog wordt er goed gebruik gemaakt van de bibliotheek. Mochten Vrienden van de Stichting ooit in Haifa komen: haar deur staat altijd open.

Rida had tien jaar geleden haar studie Engels en geografie afgerond, maar kreeg geen werk omdat ze geen onderwijsbevoegdheid had. Met een beurs van de Stichting haalde ze deze. Ze werkt nu zes jaar in de High school in Nazareth als docent Engels. Rita is duidelijk: "Mijn leven is hierdoor veranderd, ook dat van mijn kinderen. Ik kreeg mogelijkheden en kansen om mij verder te ontwikkelen en ik kreeg werk. Ik werk met veel plezier. Daarom vraag ik het bestuur en de Vrienden om door te gaan met dit werk. Blijf jongeren de kans geven verder te bouwen aan hun toekomst."

Als afsluiting laat Jafer het Al Carmel Center zien. Het nieuwe onderkomen, waar zowel studenten gehuisvest zijn, als de kantoren van Cegas en Mossawa en de studie- en vergaderruimtes. Als eerbetoon en dank aan de oprichter van de Stichting, Wilfried Kok, heeft het bestuur van Cegas, op voorstel van de studenten, besloten een van de zalen 'Mr. Kok's room' te noemen. Dit is Cegas felicitatie bij 25 jaar Stichting Vrienden van Nazareth en de wens om in de toekomst verder samen te werken.

Al Carmel Center

Nada

Rida

Rola

Khulud

INSPIRATIE VOOR DE TOEKOMST

Inspiratie opdoen voor de toekomst, dat is de drijfveer voor het bestuur om workshops op te nemen in het middagprogramma van de Vriendendag op 2 oktober j.l.

De twee onderwerpen *'Door de jaren heen geïnspireerd zijn en blijven'* en *'Partnership, gelijkwaardigheid in de relatie tussen de Stichting en de studenten'* leiden tot levendige sessies met ontboezemingen en nuttige handvatten voor ons als bestuur.

Indringende inspiratiebronnen voor de aanwezigen zijn:

Als iets je raakt dan inspireert dat. Bijvoorbeeld een ervaring in het land zelf, zien hoe het rechtssysteem verkracht wordt, dat schokt en blijft iemand bezig houden.

Het voorrecht hier deze sterke studenten te ontmoeten.

Als deze studenten en de studenten in Israël er voor willen gaan, wie zijn wij dan om hen niet te steunen?

De betrokkenheid en interesse van jonge mensen als de studenten van AVANS Hogeschool

Een greep uit de genoemde handvatten voor het benaderen van nieuwe 'Vrienden':

Geef jonge mensen/studenten een kader aan waarin contact/uitwisseling kan plaatsvinden. Erken wat jongeren daarvoor zelf nodig hebben, bijvoorbeeld wederkerigheid en dit zonder oordeel. De inzet van onderwijs blijkt een zinvolle investering en is toekomstgericht.

Stel een adviesraad in die bestaat uit jongeren voor continuïteit en herkenbaarheid.

Workshop

Interesseer studenten met 'verplichte' colleges, laat ze gewoon punten verdienen.

Organiseer een soort maatschappelijke stage met de vraag: Denk met ons mee, wat zouden jullie doen?

Organiseer directe contacten van studenten met studenten, ook als partner voor Sana Foundation.

Keer de vraag om, in plaats van iets van iemand te vragen, bied je iets aan!

Geef een boek uit met 'verhalen' van studenten, zoals bijvoorbeeld Rania's geschiedenis, de eerste vrouwelijke Bedoeïenen arts.

Gebruik je 'eigen' privé netwerken.

Maak gebruik van nieuwe media, zoals you-tube en schrijf (laat schrijven) een script of film.

Tips bij de oprichting van en samenwerking met Sana Foundation

Werk met Trees Kosterman het idee voor een workshop nog in 2010 uit. Door concrete invulling van taken, doelen, werkwijzen en tijdspad, gaan studenten zicht krijgen op wat verwacht wordt. Op basis hiervan bestuursleden werven. Werk met contracten voor een bepaalde periode.

Suggesties voor thema's van de workshop:
Hoe samenwerken in een team van vreemden (in sporttermen: hoe maak je van een groep individualisten een kampioenteam)
Projectmatig werken: welke activiteiten met welk doel wanneer gedaan?
Motivatie voor onbetaald werk. Hoe houd je elkaar aan gemaakte afspraken? Hoe zorgen we dat het een eer wordt om mee te mogen werken met Sana Foundation?
Hoe omgaan met de financiële aspecten?

Veel aandacht geven aan het leren samen werken, een team worden, omgaan met elkaars eigenschappen en karakters. Vergaderen alleen is dan niet genoeg, organiseer andere ontmoetingen en vormen om hier informeler aandacht aan te geven.

Onbetaald vrijwilligerswerk is niet gangbaar in Israël. Realiseer de grote cultuuromslag: Vrijwilligerswerk: Je lijkt wel gek!". Zoek naar een andere terminologie waar mensen meer vertrouwd mee zijn. Bestuurswerk wordt dan geen vrijwilligerswerk, meer het verlenen van een vriendendienst.

Als Vrienden van Nazareth in de oprichtingsjaren meer als 'Umbrella organization' functioneren en ondersteunen, zodat een goede basis gelegd kan worden. Sana kan zich dan stap voor stap ontwikkelen tot een volledige onafhankelijke organisatie.

Lana in de eenakter: 'My name is Rachel Corrie'

Blijf zoeken naar en houd aangeboden professionele ondersteuning vast.

Het bestuur van de Stichting Vrienden van Nazareth heeft in ieder geval met alle ontvangen tips, met de betrokkenheid van onze Vrienden en door de indrukwekkende wijze waarop Lana en Lobna deze week hun verhaal verteld hebben, weer voldoende inspiratie en veel energie gekregen om verder te werken. In 2011: met vertrouwen samen verder, tegen verdrukking in.

Breaking the ice: Lobna stap voor stap omhoog naar de top van de Mont Blanc

PETJE AF!

Gaat u allen staan! Het begin van het middagedeelte tijdens de bijeenkomst '25 jaar Vrienden van Nazareth', weet u het nog? Voor alle aanwezigen een petje, door Els geritseld bij de ASN bank. Een quiz met lastige vragen zo bleek. Dat het oprichtingsjaar 1985 is, wist iedereen en Wilfried Kok als grondlegger is algemeen bekend. Dat de zusterorganisatie Sana Foundation - en niet Lana Foundation- genoemd wordt, leverde ook nog geen afvallers op. Minder bekend was in welke streek Um-el-Fahaem ligt. Uiteindelijk won mevrouw van Zon de quiz 'Petje Op, Petje Af' en ging met een kleurrijke prijs naar huis.

Begin maart vroeg voorzitter Willem Arts of ik deze bijeenkomst van de Vrienden van Nazareth wilde leiden. Mijn eerste kennismaking met de Stichting. Vanaf dat moment heb ik de meeste bestuursleden tijdens vergaderingen leren kennen. Als buitenstaander werd me snel duidelijk dat zij allen het principe: 'vrijwillig, maar niet vrijblijvend' aanhangen.

Wat is er - met plezier en overgave - veel tijd geïnvesteerd om deze jubileumbijeenkomst tot een succes te maken. De zorgvuldige voorbereidingen deden niet onder voor die van een professioneel congres! Veel mail- en telefoonverkeer, Excel bestanden met 'taken', 'tijdstippen' en 'te ondernemen acties'. Een mooi voorbeeld van een actie: woensdag 29 september, Els en Hanneke Schiphol, afhalen Lana en Lobna. Soms ook spanning: zou Jafer de beloofde filmpjes met interviews wel op tijd klaar hebben? Hij houdt ons in het ongewisse, en blijkt een ras deadline werker

Petje op, Petje af!

te zijn. Op vrijdagavond 1 oktober mailt hij de film. Lobna en Lana, als screenagers opgegroeid en uitgerust met een eigen laptop, maken de film geschikt voor vertoning op zaterdag!

Om de dag goed te kunnen leiden, heb ik me via Contactbrieven, gesprekken en website verdiept in de doelstellingen en resultaten van de Stichting. Typere voor de Vrienden is dat zo duidelijk is waar het geld terecht komt en de kleinschaligheid. Het heeft naar mijn idee iets weg van de microkredieten. De angst die je bij een aardbeving hebt: 'komt het geld wel in Haïti terecht?', is hier niet aan de orde. Ik heb me nooit eerder gerealiseerd dat zelfs als je als Palestijn(se) in Israël geboren bent, je geen recht op een studiebeurs hebt. Wat een onrecht!!

Terugkijkend op de jubileumbijeenkomst: van de Baklava bij de koffie - meegebracht door Lana en Lobna - tot de borrel, een heel ontspannen, informatieve en afwisselende dag. Graag neem ik mijn petje af voor 't actieve bestuur en de Vrienden die deze goede zaak (soms al 25 jaar) steunen!

Johàn Blaazer,
de dagvoorzitter van het jubileumcongres.
www.sictransit.nl

Baklava

Vriendendag

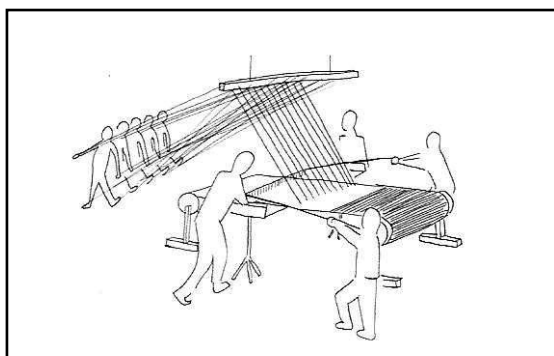

*Kees Wagtendonk met oproep:
Teken voor sancties tegen Israël.*

NEDERLAND IN ÉÉN WEEK MET LANA EN LOBNA, ONZE PALESTIJNSE GASTEN

Els Schots en Hanneke Heisterkamp

Een eerste oriëntatie in Nederland, dat willen we onze Palestijnse studenten graag bieden in de week die zij hier op uitnodiging van de Stichting doorbrengen. Naast de kennismaking met het bestuur, vergaderingen, het college voor studenten van AVANS Hogeschool en de Vriendendag vanwege het 25 jarig bestaan van de Stichting in Tilburg, is er nog 'vrije' tijd. Tijd om uit te gaan in Breda en Tilburg met Nederlandse studenten en een bezoek aan een 'bruin café' in Amsterdam.

RE-LOOM, een levend weefgetouw

Natuurlijk bezoeken we de Universiteit van Tilburg. De 'Library and IT Services', de nieuwe universiteitsbibliotheek, werd bewonderd en in het Cobbenhagengebouw de fototentoonstelling Iceland 'Day for Night' van Gerdien Wolthaus Paauw.

Het 'Textiel weekend Tilburg' maakt indruk.

Op zondag gaan we naar het Textielmuseum en bekijken er de werking van een oud weefgetouw. Maar ook is er tijd voor de workshop RE-LOOM, de presentatie van een menselijk weefgetouw, het De Pont Museum voor hedendaagse kunst en enkele galeries.

Maandag staat in het teken van het buitenleven. De dag begint vroeg in de geitenboerderij van Anton en Ingrid aan de Torentjeshoeve. De hulpboeren: Erik, Erik en Mark vertellen gedreven over het werk met de geiten. Vervolgens worden de paarden van Jannet bewonderd, zorgt Koos voor een Hollandse lunch en mag een 'lelijke eendje' van Koos uitgeprobeerd worden. Tijdens het werkbezoek in Israël in 2009 nodigde Willem Arts Lana en Lobna al uit om te komen paardrijden. Met Pandor werd het een plezier voor allen. Het avondeten in Eindhoven met de uit Marokko afkomstige buurman en zijn Nederlandse vrouw bracht een heel eigen dimensie in de gesprekken.

Dinsdag en woensdag brengen de studenten door in Amsterdam. De grachten, de Jordaan en de

Dam, daar beginnen we mee. Dan staat een ontmoeting met Lynn Kaplanian-Buller, eigenaar van The American Bookcenter, op het programma. Al vele jaren heeft de Stichting contact met Lynn en haar man en is de DoopsgezindWereldWerk een trouwe donateur. Zij financierden een deel van de reis van Lana en Lobna. Met z'n vijven maken we een rondvaarttocht door de grachten en varen over het IJ. De volgende dag zijn de schilderijen van Vincent van Gogh, de uitleg over zijn leven en zijn plek in de geschiedenis van de Europese/westerse schilderkunst een eye-opener voor de studenten. En dan is er natuurlijk tijd nodig om te winkelen. Hoe weten we niet, maar het lukte om de koffers dicht te krijgen. Veel kaas, chocolade hagelslag en stroopwafels, het zal wel op zijn nu.

Het waren erg leuke dagen met Lana en Lobna, twee van de fantastische Palestijnse studenten uit het Studiebeurzenproject.

Lana en Lobna bij het oude weefgetouw

Rijden in 'The ugly duck'

In gesprek met Lynn Kaplanian in The American Bookcenter

In een Amsterdam's bruin café

Onvoorstelbaar, dat je je fiets hier terugvindt.

Aan de Amsterdamse Grachten

In 2009 uitgenodigd, nu echt te paard

Boekaankondiging:

Palestinian women's life stories, an alternative view on examining the complex intersection of gender, nationalism and citizenship in a situation of on-going violent political conflict.

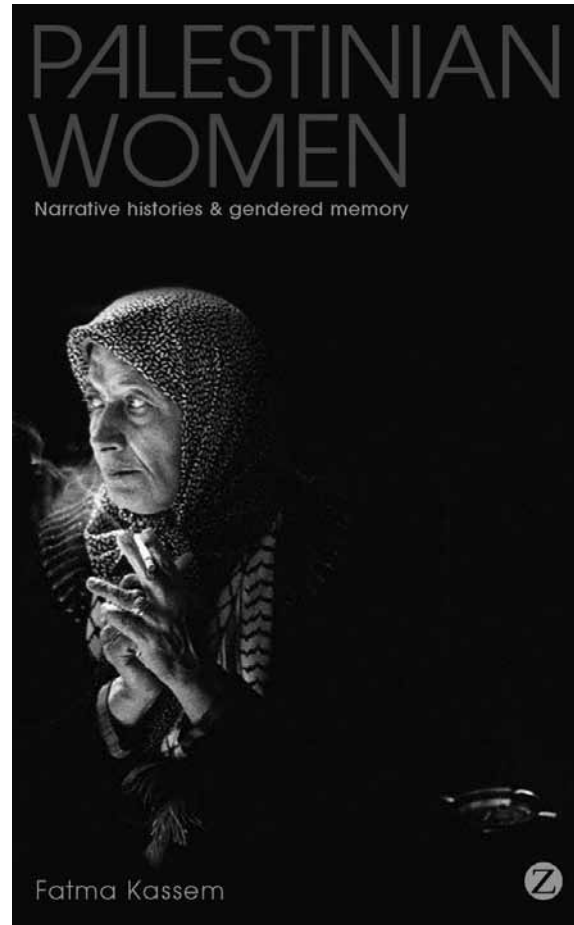
Hardback £ 59,90 (± € 73,-)

Paperback £ 16,40 (± € 22,-)

Het boek van Fatma wordt in deze periode bij Zed Book in Engeland gedrukt. Naar verwachting verschijnt het in het eerste kwartaal van 2011.

Graag geven we u nu de gelegenheid om met een voorinschrijving kenbaar te maken dat u dit boek wilt kopen. De Stichting wil daar dan voor zorgen.

Email: friends.nazareth.tilburg@planet.nl

EEN BIJZONDERE ONTMOETING

Dinsdag 5 oktober thuis bij Hanneke Heisterkamp. Om 19.00 uur zullen we weer thuis zijn, voorspelde Hanneke in een mailtje naar mij. “Je bent van harte welkom. Collin den Braber, bestuurslid van de Stichting, komt en als het Anne, Mechteld en Sabien na hun werk lukt, komen zij ook langs om Lana en Lobna te treffen.’

Alles lukte! Iedereen was er! En wat een levendige maaltijd werd het! Vijf jonge vrouwen, en één jonge man vertelden bij toerbeurt hun verhaal:

over hun ambities, hun studies en hun werk; en over wat ze van het leven geleerd hadden. Ik zat erbij en ik luisterde hoe de verhalen zich weefden tot een veelkleurige doek. Eén accent viel me in het bijzonder op: de internationale, over de eigen grens heen kijkende blikken

van ieder van hen, op verschillende manieren. Ze zijn kenmerkend voor studenten van vandaag: je moet internationale ervaring opgedaan hebben. Was die ervaring voor Anne, Mechteld en Sabien een stap uit een vertrouwde naar een nieuwe omgeving - zoals dat ook voor mij 35 jaar geleden het geval was - voor Lobna was die reis grilliger. Geboren in Israël, verhuisde zij met haar familie van de Verenigde Staten weer terug naar Israël. Ze kwam op een Palestijns dorpschooltje terecht waar slecht onderwijs regel was en ze niets leerde. Ze maakte de overstap naar een Joodse school, waar ze wel leerde, onder andere Hebreeuws, maar waar ze nooit helemaal thuis was. Terwijl ze vertelde, hoorde ik haar vele grenzen passeren, van dorpsmeisje naar boze activiste, en vervolgens naar een zelfbewuste studente. En haar boodschap zal ik niet gauw vergeten: deze generatie wordt zich eindelijk bewust van haar identiteit.

Thérèse Onderdenwijngaard

Thérèse luistert hoe de verhalen zich weefden tot een veelkleurige doek

TERUGBLIK

De brieven die we van Lobna en Lana ontvingen zijn zo uit het hart geschreven en stimulerend voor het samen verder werken, dat we ze hier in het Engels weergeven.

Israel 9-10-2010

My visit with Lana in the Netherlands

When I was invited by the Board to visit the Netherlands, I didn't know what to expect. I knew that we came to speak about our lives, but I felt that I came to "speak out".

Our first activity was in Breda Avans university- it was the first time for me to stand in front of a class and talk not only about my life, experience and difficulties but also about my community's history, identity and statistics. To say the truth, I felt that day that I was in a new place, in a new part in my life- that I am the one talking and trying to make a difference, not someone else. I felt that I had the responsibility, and more- I have the ability to influence others, anyone who wants to listen. That was an amazing feeling. I'm the one telling the story, not the one listening to it (from my parents or grandparents).

Speaking of empowerment- if that is the Friends of Nazareth's goal: I felt empowered.

On the weekend, we participated in the 25 anniversary. This time standing in front of people that know a lot about the Palestinian community, are aware of the political situation. People who want to change, and bring some sort of justice to this world, they choose to do that with my supporting women. I look at the audience and the first thing I was thinking was: "I want to be there". Having the ability to give and change. I think that is the biggest present I got from my relationship with the Friends of Nazareth. The power to make something that may depress me to something that gives me motivation to change. I have learned a lot from this experiment, but this is the greatest lesson that I have learned only by seeing how Friends of Nazareth work to accomplish their goal.

The second thing I have realized in my visit is the importance of international support for the Palestinian matter. Seeing demonstrations all over the world against the attack on Gaza two years ago, international reaction against the killing of eight peace activists on the flotilla this year and all the relatively growing international awareness of the Palestinian suffering has a large impact. One that can increase and change the political situation in the Israeli Palestinian conflict, stop the racist separation Wall and occupation. What I'm saying might sound naïve, but I live here and see how the international public opinion has great impact on Israel. Stopping the occupation is in Israel's hands and control, this international support and solidarity with the Palestinian people is very important. I think that I understood how important it is in my visit, not only in the anniversary event, but also in the Avans university by speaking to young people and bringing awareness to them about injustice by speaking in words of humanity and morality that every person can relate to. This is what I mean by "speaking out"- to the world, in this case, to the Netherlands.

I'm lucky to have this great opportunity to meet amazing people that are willing to give from their time, energy and facilities to support the Palestinian community inside Israel, making academic education possible for Palestinian women and being part of the international community.

The last thing I want to say is about the concrete consequences that I have taken with me- Building up SANA foundation. I came back with large motivation. If a foundation across seas can help and support me, I today am able to support my community. This year I will do all I can so that this foundation will succeed and function together with building a true partnership with the Friends of Nazareth.

THANK YOU FRIENDS OF NAZARETH FOR ALL YOU HAVE GAVE
Lobna Agbaria

Israel 15-10-2010

A Journey into Learning Process

Visiting the Netherlands was a journey into a new learning process. We had the opportunity to gain knowledge as well as various tools in managing a foundation through that unique experience at three levels; the first, through handling the responsibility of being a representative of the Palestinian minority in Israel, and especially, the Palestinian female students, by delivering a clear image of the situation and portraying the needs of this society outwards. The second, meeting the board members of Friends of Nazareth

and getting a closer look at their working methods and networking, raising questions from both sides, searching and exploring together for the best solutions meeting our needs, as well as building together an agenda and discussing practical procedures for our cooperation. And the third, introducing Sana Foundation to the members and displaying the progress we've achieved till nowadays.

"Partnership: Equality in the relation between Friends of Nazareth and the students" was the main discussion of the celebration, exploring the reciprocal co-relationship between the foundation's members hard and consistent work, and on the other hand, the students' volunteering and contribution in return to the scholarship they received from Friends of Nazareth, puts both parties at a mutual receiving-giving status. Furthermore, we tried to show the tremendous positive effect of receiving a scholarship that continues into future years. Students, not only were able to finish their studies, but also volunteered in their society through their major field of specialty, and until this day, thanks to your support, they are still growing and expanding their knowledge and experience contributing to creating a modern civilized society, which is based on equality and self-fulfillment opportunities.

This experience gave us also the opportunity to meet warm and lovely people, young and senior, involved and/or interested in our cause, and I am grateful for that, as in each and every meeting there was a new question to be raised and urged us to rethink, each time from a new and different perspective, and that added to the accumulating value of exploring and learning.

Today, Sana Foundation is officially registered and very soon a bank account will be launched to proceed in our activities through collecting the students' loans back and preparing to letting out the first scholarship.

At this point, allow me to thank all people who contributed to have us and host us, especially, Els, Hanneke, Willem, Ad, Collin, Johan, DoopsgezindWereldWerk, and the list of the dear Friends is long. Thank you for giving us the opportunity to visit the Netherlands, it is a beautiful country at all its parts, a "Stroopwafel" piece of land, I would definitely love to visit it again, soon.

There are no sufficient words describing how important, positive and efficient our visit to the Netherlands and meeting with the Foundation Friends of Nazareth members was, especially, for the raising up of Sana foundation and future cooperation.

Lana Zreik

1985-2010: 25 JAAR STICHTING VRIENDEN VAN NAZARETH

YOSOR EN MOAMENA

Voor *Contactbrief 46*, onze feestelijke uitgave bij 25 jaar Stichting Vrienden van Nazareth, vroegen we de studenten om een bijzondere bijdrage. Dubbele emancipatie, solidariteit en ieders 'moving spring' waren de thema's. Vrij was de keus om met een foto of kunstwerk te laten zien wat hen inspireert. De inbreng van Yosor en van Moamena was te laat binnen, hier maken we er graag ruimte voor.

Yosor (1986) is vijfdejaars student geneeskunde aan de Hebrew University in Jeruzalem. Zij woont in Jatt Village. Met haar vrijwilligerswerk in Albayroni School in haar dorp begeleidt zij de kinderen van de junior High School naar de High School

De keus van mijn foto is Marie Curie, pionier met haar studies over radioactiviteit. In 1903 ontvangt ze met haar echtgenoot de Nobel prijs voor natuurkunde 'for research on the phenomenon of radiation'; In 1911 ontvangt ze de Nobel prijs voor scheikunde: 'the discovery of radium polonium and radium research.'

Een korte achtergrond over haar leven:
Marie Curie is 7 November 1867 geboren in Warschau in Polen, toen nog onder controle van de Russen. Marie was toen immigrant en vrouw, reden waarom ze niet toegelaten werd op de universiteit. Ze werkte verschillende jaren als gouvernante om de studie van haar zus te betalen.

In 1891, ze is 24 jaar, gaat ze haar oudere zus achterna naar Parijs. Ze studeert dan als eerste vrouw scheikunde en natuurkunde aan de Sorbonne. Haar zus betaalt nu haar studie. Ze ontmoet Pierre Curie, docent aan de Sorbonne, trouwt met hem en ze krijgen twee dochters. Wij weten allemaal wat zij bereikt heeft.

Nu is de vraag, waarom ik een foto van deze vrouw koos?

De geschiedenis van deze grote vrouw lijkt erg op de die van vele Palestijnse vrouwen. Want ook zij ervaren dagelijks de beperkingen in de Israëliische samenleving, in de eigen Palestijnse samenleving en de beperkingen vanwege het vrouw zijn. Ik geloof dat wij als Palestijnse vrouwen geloven in wat we doen. En wat wij kunnen doen is misschien wel meer dan Marie Curie. Daarom twijfel ik er niet aan dat we op weg kunnen gaan om idealen waar we van dromen, te realiseren. Ik hoop dat we onze doelen, net als Marie Curie, bereiken. De studenten van de Stichting Vrienden van Nazareth maken me duidelijk dat alles mogelijk is vanaf het moment dat we starten. Ik hoop wel dat we niet zoals Marie Curie al sterven voordat we ons doel bereiken.

(Marie Curie stierf in 1934 aan de gevolgen van leukemie, opgelopen door de jarenlange straling waaraan ze blootstond).

Yosor

Moamena (1986) is vijfdejaars student geneeskunde aan de Hebrew University in Jeruzalem. Vrijwilligerswerk doet zij in the Al Noor Clinic in Um-el-Fahaem. Ze is getrouwd en in augustus 2009 moeder geworden van een zoon.

"فمن تكن العلياء همة نفسه - فكل الذي يلقاه فيها محبب"

Dit is een citaat uit een gedicht waarvan ik de betekenis erg mooi vind en dat voor mij, als ik het in mijn gedachten oproep, een grote steun is in mijn leven.

Deze woorden betekenen dat iemand die goede dingen tot stand wil brengen in het leven, om zijn doelen te bereiken en een hoge positie in de maatschappij te bekleden, geen acht moet slaan op de moeilijkheden en de negatieve ervaringen en resultaten die daarbij op zijn pad komen. Hij is steeds gelukkig en tevreden met de omstandigheden, omdat hij weet dat wat hij doet het beste is dat hij kan. Hij is een optimist en wanhoopt niet.

Het belangrijkste dat mij nu als vrouw, echtgenote en moeder bezighoudt, is hoe mijn zoon de beste opvoeding te geven en te zorgen dat mijn persoonlijk leven niet te lijden heeft van mijn studie geneeskunde. Dus aan de verantwoordelijkheden en plichten naar mijn man, zoon en familie

(zowel mijn eigen familie als mijn schoonfamilie) te voldoen. Ik denk dat ik daarin geslaagd ben en hoop dit in de toekomst, wanneer ik arts ben, zo te kunnen voortzetten. Mijn succes bij het bereiken van deze doelen en het met goed gevolg doorlopen van mijn vijfde studiejaar geneeskunde, dat heel moeilijk was, is niet alleen aan mijn eigen inspanningen te danken. Mijn man heeft er ook erg veel aan bijgedragen. Ik wil in deze bijdrage van de gelegenheid gebruik maken hem heel hartelijk te bedanken. Natuurlijk vergeet ik het bestuur en de Vrienden van de Stichting Vrienden van Nazareth niet: "Dank jullie voor de steun aan mij en alle andere studenten."

Moamena

PALESTIJNSE STUDENTEN GEVEN COLLEGE BIJ AVANS

Bron: website Punt: onafhankelijk blad van Avans Hogeschool door Laura Janssen.

Donderdag 30 september - Twee Palestijnse studentes vertellen bij Avans in Breda over hun leven als Palestijn in Israël. Daarbij is er vooral aandacht voor de emancipatie van Palestijnse vrouwen en de bevordering daarvan. De studenten Lobna en Lana geven een gastcollege aan propedeuse studenten Culturele & Maatschappelijke Vorming (CMV).

In tegenstelling tot de meeste van hun vrouwelijke leeftijdgenoten, kregen zij wél van hun ouders, die zelf ook hoogopgeleid zijn, de kans om te studeren. Met een studiebeurs van de Stichting Vrienden van Nazareth worden de lasten wat verlicht. Lobna studeert Law and Business Accountancy, Lana is actrice en bezig met haar promotie onderzoek.

De Palestijnse studenten gaan onder andere in op de vraag hoe het voor hen is om onder de huidige omstandigheden te wonen, te werken en te studeren. Verder praten ze over de ingewikkelde geschiedenis van het land, de politieke situatie en de dubbele discriminatie: de rol van de Palestijnse vrouw in Israël en binnen de eigen traditionele gemeenschap.

Het was wel zware kost voor de studenten om te zien en te horen hoe geworsteld wordt met een dubbele emancipatie. Ondanks het heftige onderwerp zijn zij vol aandacht. Ze stellen hun leeftijdgenoten, die al zóveel meer hebben meegemaakt, diverse vragen. Ook de hamvraag: 'Denken jullie dat de Palestijnen en de Israëliërs ooit in vrede met elkaar samen kunnen leven?' Lobna hoeft geen seconde over haar antwoord na te denken: 'Ik wéét dat het kan. Onder de gewone burgers willen heel veel mensen dat.'

Na het college was er ruim gelegenheid nader kennis te maken met elkaar. Hier werd dankbaar gebruik van gemaakt om het uitgaansleven in Breda te verkennen. Na twee dagen was er in Tilburg opnieuw contact. Zo waren er diverse ontmoetingen met jongeren.

Tilburg

Breda

COLUMN VAN BAS

Oproep aan de studenten
Deze column van Bas is een vaste rubriek in de Contactbrief. Bas is een kritisch geïnteresseerde trouwe Vriend van de Stichting. Hij is in de dertig, heeft een fysiotherapeutische achtergrond en is actief als groepsleider in een dagactiviteitencentrum voor verstandelijk gehandicapte mensen. Met deze column hoopt het bestuur dat er contact ontstaat tussen de jongere generatie in Nederland en in Israël: een inspiratiebron voor toekomstperspectief. We dagen de studenten dan ook uit om via de Stichtingsmail te reageren op deze column.

Call for our students
These column of Bas became a permanent article. Bas is an interested and critical faithful Friend of the Foundation. He is 34 years old, has a physiotherapeutic background and is active as a companion for people with a mental handicap. The board of the Foundation Friends of Nazareth hopes that via the column there will be contact between youngsters in Holland and in Israel: a source of inspiration for perspective in the future. That is why we ask the students to react via the mail of the Foundation on this column.

Vrouwen aan de macht

Op de dag dat Nederland eindelijk zijn nieuwe kabinet krijgt, is het tijd voor deze column. Misschien is er wel een mooie link te maken, denk ik dan. Met deze rechtse regering, die door wel héél rechts gedoogd wordt, zal onze blik niet bepaald naar buiten gericht zijn de komende tijd. Of het moet erom gaan onze 'Joodse vrienden' te steunen. Interessant item en voor een scherpe politieke analyse ben ik altijd wel in, maar ik weet ook dat dit niet het uitgangspunt van de Stichting is.

En dus blader ik eens door het dubbeldikke jubileumnummer van de Contactbrief. Zo zie je, daar is de link, de positie van de vrouw! Toen afgelopen week de namen bekend werden van de ministers in onze nieuwe regering was snel duidelijk dat de overgrote meerderheid zou bestaan uit politiek doorgewinterde oudere mannen. Dát maakte wat los. Van alle kanten kwam kritiek, ook uit eigen gelederen. Dus ging het niet over het rechtse - en islam onvriendelijke programma maar over een stap terug in de emancipatie van de vrouw. Ik moet zeggen dat ik de inhoudelijke punten zorgelijker vond. Ik vroeg mij af of het nou echt uit zou maken of er drie of vijf vrouwelijke ministers zouden zijn. Maar toch, het zet je aan het denken. Je vraagt je af of er misschien een link is te leggen in de scherpte in het programma en het gebrek aan vrouwen. Maar even een klein onderzoekje gedaan op internet. De feiten spreken, bij elkaar opgeteld, boekdelen: Onze anti-islam partij heeft verhoudingsgewijs verreweg de minste vrouwelijke Kamerleden, op die partij stemde verhoudingsgewijs de minste vrouwen en vrouwen hechten veel meer waarden aan de 'zachte' thema's zoals sociale zekerheid, onderwijs en zorg, dan aan de 'harde': veiligheid en economie.

Glashelder dus, de emancipatie van de vrouw is nog lang niet voltooid en verdient onze aandacht. Of je nou praat over Nederland, Israël, Palestina of waar dan ook ter wereld!

Vandaar alvast een stemadvies, we hopen ten slotte allemaal dat dit rechtse oude mannenkabinet snel valt, stem in ieder geval op een vrouw! En misschien nog veel belangrijker steun de studentes via de Stichting! Kunnen ze, als ze het met de studie uiteindelijk niet redden, altijd nog de politiek in!

Bas Mol

Power to women

The deadline day of my column is also the day that the Netherlands finally have a new government. My immediate thought is that this may be an excellent link. This rightwing government, tolerated by an extremely right wing party, will not direct our eyes abroad. Unless it is a matter of support for 'our Jewish friends'. An interesting item and as always I am all for a sharp political analysis, yet I also know that this is not within the objectives of the Foundation.

So I start leafing through the thick jubilee Contactbrief issue and there is the link, the position of women. When names of future ministers were mentioned, it soon became clear that the greater part of the government would be politically experienced elderly men. This fact really caused a stir: negative remarks, from all sides, also from the government parties themselves. So the talk was not about the rightwing government and their cold relation to Islam, but about the backward move in women's emancipation.

I must say that I myself was more worried about the contents of the government's programme. I really wondered if it would matter so much whether there were 3 or 5 female ministers. Yet, it makes you think and the next question you ask yourself is if there may be a relation between the sharpness of the programme and the small number of women in the government. So I did some research on the internet and the facts speak volumes: our anti-Islam party has relatively the smallest number of female members of parliament and relatively the smallest number of women voted for that party. Another fact: women attach much more importance to the 'soft' issues of social security, education and care, and less to the 'harsh' issues of safety and the economy.

So it is crystal-clear, women's emancipation has not been achieved by far and still deserves our attention, no matter where: in the Netherlands as well as in Israel and Palestine, as all over the world.

Therefore, here is already my advice on how to vote next time – after all we all hope that this rightwing government of old men will soon fall: vote for a woman in any case! And even more important, support the students via the Foundation. Suppose they may fail in their academic efforts, they may always enter politics.

Bas Mol

EEN INHEEMS WETENSCHAPPER WORDT KOSMOPOLIET

Collin den Braber

In een eerdere bijdrage mijnerzijds aan de Contactbrief heb ik al eens beschreven dat in het laatste werkbezoek van het stichtingsbestuur aan Israël mij vooral de benarde positie van de Bedoeïenen was opgevallen. Een positie die ook al geruime tijd de aandacht heeft van de Stichting Vrienden van Nazareth door de verschillende Bedoeïenen studenten in het studiebeurzenproject. Om de positie van de Bedoeïenen eens van een positieve kant te bekijken, wil ik graag een voorbeeld presenteren van een Bedoeïen succesverhaal!

Op uitnodiging van de Academie voor Sociale Studies Breda is Professor Alean Al-Krenawi door de Avans Hogeschool in februari 2010 ontvangen als gastdocent. Alean Al-Krenawi werkte gedurende zijn sabbatical op dat moment als gastonderzoeker aan de *University of Calgary* in Canada. Als (enige Bedoeïenen) Professor is hij echter verbonden aan de *Spitzer Department of Social Work* van de *Ben-Gurion University of the Negev* in Beer-Sheva (BGU). Zijn specialisme betreft de geestelijke gezondheid van mensen in de sociaal werk praktijk. Al-Krenawi is daarbij vooral gespecialiseerd in het werken met inheemse volkeren. Denk bij inheems volkeren bijvoorbeeld aan: Indianen in de Verenigde Staten, Eskimo's in Canada, of Aborigines in Australië. Je kunt je voorstellen dat dergelijke groepen in de huidige samenleving vanwege hun unieke geschiedenis getypeerd worden door een specifieke problematiek en dus ook een specifieke 'cultuurgevoelige' benadering nodig hebben. Al-Krenawi's eigen inheemse achtergrond laat zich in zijn onderzoek kennen door de aandacht in zijn werk voor de Bedoeïenen Arabische problematiek in Israël. Zo heeft Al-Krenawi aan de Avans Hogeschool voor studenten een lezing gehouden over de impact van politiek geweld op de geestelijke gezondheid van Joodse en Palestijnse kinderen en adolescenten in Israël.

Verder heeft hij veel gepubliceerd over specifieke onderwerpen als eerwraak, polygamie en traditionele geneeskunde. Als professor blijft Al-Krenawi niet op zijn lauweren rusten. Ook al heeft hij inmiddels tientallen wetenschappelijke publicaties op zijn naam staan, hij wil meer! Graag zou hij als professor in Eilat een nieuw opleidingsinstituut opzetten voor internationaal sociaal werk dat voor verschillende bevolkingsgroepen opengesteld moet worden. Te beginnen bij Joodse, Palestijnse en Arabische studenten (uit de regio van Israël). De sociaal werker kan volgens hem vanuit een transculturele attitude een bijdrage leveren aan vrede tussen Joden en Arabieren.

Tijdens zijn bezoek aan Nederland bleek zijn

tomeloze inzet om zijn ambities als Bedoeïenen wetenschapper waar te maken. Geen tijd verspillen aan gezellig kletsen en toeristische uitstapjes! Nee hoor, Alean maakte de term werkbezoek voortdurend waar, want altijd was hij aan het werk! Al wandelend door het historische centrum van Gouda, in Breda over de grote markt en langs de Bredase haven ging het dan snel weer over één of ander onderzoeksproject.

Al-Krenawi maakt kennis met het bestuur van onze stichting. Gezien zijn positie als rolmodel van de Bedoeïenen in Israël willen wij natuurlijk graag gebruik maken van zijn kennis en inzicht om onze studenten verder te helpen. Jammer dat hij dit voorlopig vooral vanuit Canada zal doen. Hij heeft onlangs een post aanvaard als Directeur van de *School of Social Work* aan de *Memorial University of New Foundland, St. John's Canada*. Opnieuw een erkenning van de grote expertise en inzet van deze onderzoeker. Wij feliciteren hem vanuit Nederland met deze nieuwe functie, al zal het voornemen voor een nieuw opleidingsinstituut voor sociaal werkers nu wel even in de ijskast belanden. Gelukkig blijft hij verbonden aan de BGU in Israël, zodat hij als adviseur voor de Bedoeïenen studenten in Israël een rol van betekenis kan blijven spelen!

Avans Hogeschool Breda: college van Professor Alean Al-Krenawi

STUDIEBEURZENPROJECT

Halima

Twee studenten, Safaa en Rozan ontvingen in februari 2010 het laatste deel van hun studiebeurs. Beiden sluiten dit jaar het theoretisch deel van de geneeskundestudie af. Dit betekent colleges tot juli 2010, daarna tot 14 januari 2011 alle formele staatsexamens. Een hele pittige periode.

In september hebben we in samenspraak met dr. Riad Agbaria twee nieuwe studentes opgenomen in het studiebeurzenproject. Kafa start aan de Ben Gurion universiteit met de studie Farmacie. Halima start in Tel Aviv University met Verpleegkunde. Van één student loopt de aanvraag nog. We hebben nu vijftien studenten in het studiebeurzenproject.

Kafa

Eén student, Montaha, is nog niet zeker van haar resultaten. Door ziekte haalde zij in september en oktober enkele examens in. Van de vijftien vakken is er één onvoldoende. Maar voor het hele studiejaar kwam het bericht dat alle vakken waar minder dan 75 voor gehaald werd, over moeten. Voor Montaha zijn dit 6 vakken, ze had één 64 en de andere vijf punten liggen rond de 70.

Opvallend zijn de vele nieuwe aanvragen die we dit jaar kregen. Steeds vaker wordt via onze studenten de weg naar de Stichting gevonden. Wij houden vast aan onze eis dat de aanvraag via een van onze contactpersonen moet lopen. Tevens hebben we besloten bij voorkeur geen tweede aanvraag uit hetzelfde gezin te honoreren. Op deze wijze willen we zo breed mogelijk Palestijnse meisjes en vrouwen een kans geven om te studeren. Duidelijk is wel dat de noodzaak voor financiële steun er vaak is. Hoe de steun uit het studiebeurzenproject gewaardeerd wordt, blijkt wederom uit onderstaande impressies van de studenten.

Ik heb nieuwe gevoelens

Mona heeft haar tweede jaar voedingswetenschappen succesvol afgesloten. Ze schrijft: Het was een moeilijk en een speciaal jaar voor mij, omdat mijn levensritme veranderde. Mijn leven kreeg een nieuwe, mooie kleur en geur. Shareef -een jongen uit mijn stad- en ik hebben besloten samen verder te gaan in het leven. Wij hebben ons verloofd en zijn van plan volgend jaar te trouwen. Ik heb nieuwe gevoelens, die ik hiervoor niet had, .. meer evenwichtigheid, meer voldoening en daarbij diepe gevoelens van liefde.

Afgelopen jaar was vol met colleges en examens, ik had het erg druk. Ik herinner mij hoe ik de meeste tijd achter mijn boeken zat. Hoe ik soms vergat te eten vanwege de stress... en hoe ik meer dan een maand mijn familie niet zag. Het was zo moeilijk, maar ik probeer altijd de dingen optimistisch te bekijken om het hoofd te kunnen bieden aan de problemen die ik tegenkom.

Ik heb nog anderhalf jaar studeren voor de boeg, dus ik kan zeggen dat het einde van mijn academisch leven nadert. Daarna begint dan mijn werkzame leven. Na twee maanden rust ga ik weer aan de studie. Een nieuw jaar, nieuwe colleges en

ervaringen liggen op mij te wachten... . Mijn vrijwilligerswerk in de Alslam organisatie heeft mij ook veel ervaringen opgeleverd. Ik kan nu begrijpen hoe oudere mensen denken en hoe zij de betekenis van het leven zien...

Afgelopen jaar was een mooi jaar: er waren veel activiteiten waarvan wij allemaal genoten.

Mona

Een paar maanden geleden overleed een man, dat was zo moeilijk voor mij. Ik denk er nog steeds aan hoe ik hem hielp te bewegen, hoe wij samen veel plezier hadden, hoe hij mij aan iemand anders voorstelde als zijn dochter. Het is droevig dat hij overleden is, maar zo is het leven. Tot slot, mijn laatste studiejaar is eigenlijk al begonnen, het denken over de maatschappij, mijn stad en onze situatie geeft me de kracht de top te bereiken...

Ik wil mijn impressie afsluiten met ontzettend veel dank aan de Stichting voor de steun aan mij en de andere studenten hier: wij waarderen dit en hebben respect voor jullie steun, die ons weer stimuleert ons pad te vervolgen.

Aardig zijn is meer dan genoeg

Shorook, heeft haar vijfde jaar geneeskunde afgerond en schrijft in september 2010:

Na vijf jaar enorm hard studeren is er een hoop ervaring die ik met het bestuur van de Stichting Vrienden van Nazareth wil delen. Dit jaar ben ik met mijn co-schappen begonnen in verschillende afdelingen in diverse ziekenhuizen. Voor het eerst in mijn leven zag ik een nieuw leven ter wereld komen tijdens mijn co-schap op de afdeling Verloskunde van het Poriah Ziekenhuis, dichtbij Tiberias. Toen besepte ik dat ik mijn studiekeuze een goede keuze was en hoe ik de mensheid en mijn gemeenschap kan dienen.

Een volgende indrukwekkende ervaring kwam in mijn volgende co-schap op de afdeling chirurgie van het Carmel Ziekenhuis in Haifa. Ik was aanwezig bij een aantal ingrepen en was ook zelf actief. Het was zo boeiend, aangrijpend en verbazingwekkend hoe na een paar uur een patiënt de operatiekamer als gezond mens kon verlaten. Natuurlijk is dat niet altijd zo, maar elke keer als ik een geslaagde operatie meemaakte, kon ik de minder geslaagde vergeten.

Tijdens mijn co-schappen kwam ik ook op minder interessante afdelingen, zoals neurologie, psychiatrie, oncologie ..., maar desalniettemin heb ik elke afdeling als waardevol ervaren, omdat ik het elke keer weer boeiend vond om iets nieuws te leren over onze hersens, fysiologie en ons prachtige lichaam.

Naast mijn studie heb ik sinds november 2009 ook een nieuwe baan als doktersassistente op de spoedeisende hulp en interne geneeskunde van het Ramba ziekenhuis in Haifa, het grootste ziekenhuis van noord Israël. Ik verdien er weliswaar niet zo veel - niet meer dan een zakcentje - maar de ervaring die ik opdoe en de contacten met de doktoren tijdens het werk maken de baan de moeite waard. Zoals jullie weten ben ik vanuit het studiebeurzenproject al twee jaar vrijwilliger bij de spoedeisende hulp van het Holy Family Hospi-

Shorook

tal in Nazareth, dat was een groot voordeel voor mijn huidige baan. Ik kende alle procedures al en begon mijn werk alsof ik daar al tijden werkte.

Ik werk nog steeds als vrijwilliger bij de spoedeisende hulp in Nazareth, mijn geliefde stad. Ik zie daar elke keer heel veel patiënten. Van elke patiënt leer ik een hoop en niet altijd iets medisch. Soms is het belangrijker om te weten hoe je moet omgaan met de patiënt en zijn familie dan om te weten hoe je hem moet behandelen. Onze baan bestaat uit stress, hard werken, diensten zonder vast einde. Soms ga ik naar mijn werk terwijl ik zo moe ben dat ik het misbaar van de familie van de patiënt niet kan verdragen. Maar, hoe dan ook, ons werk draait om het zich beter laten voelen van mensen, ook al kunnen wij hen niet altijd beter maken. Ik geloof dat aardig zijn tegen hen en naar hen glimlachen als zij boos zijn en schreeuwen, meer dan genoeg is.

De moeite van het proberen waard!

Lobna schrijft: Ik kan niet geloven dat dit derde jaar van mijn rechtenstudie voorbij is. Ik begon dit jaar met extra colleges om aan alle academische verplichtingen te voldoen die ik tijdens mijn semester op New York University niet heb kunnen doen. Ik had een erg druk eerste semester. Ik moest acht colleges volgen en ik speelde volleybal met Beer al-Saba in de eerste divisie van de profs. Het enige dat ik van mijn eerste semester kan herinneren is dat ik geen tijd had: al mijn tijd ging op aan in de collegebanken zitten, studeren, opdrachten maken, trainen en wedstrijden en het werk rond het opstarten van SANA Foundation. Geen tijd voor familie of vrienden. Het semester en het volleybal waren in maart 2010 afgerond. Ik was opgelucht en dacht dat ik meer tijd zou krijgen. Ik deed eind maart mee aan een studenten toernooi van alle universiteiten in Eilat. Ik speelde beach volleybal. Terwijl ik daar stond in de brandende zon van het Midden Oosten, werd ik door Olfat, de sportmanager van

Lobna

de Haifa universiteit, gevraagd om mee te doen aan het programma 'Breaking the Ice', met in totaal acht studenten; vier Palestijnen en vier Israëli's. Het einddoel was de top van de Mont Blanc. Ik had nog nooit wat van doen gehad met bergbeklimmen. Olfat vertelde me dat ze naar deelnemers zochten die atletisch waren en dat zij in Haifa niet genoeg Palestijnen kon vinden. Deelname aan dit programma bracht vier weekenden met buitensportactiviteiten met zich mee, per week 3 à 4 trainingen om in vorm te blijven en de verdere voorbereiding in de buurt van de Mont Blanc. Ik dacht bij mijzelf: dit is een kans die je maar een keer in je leven krijgt, die kun je dus niet afslaan.

Als ik dit schrijf ben ik net terug van de meest fantastische ervaring uit mijn leven. De eerste week in Zwitserland bestond voornamelijk uit instructie. Hoe over het ijs te lopen, welk gevaar is er bij het lopen over gletsjers, wat doe je als je vriend, aan wie je met een touw verbonden bent, uitglijdt...?: een heleboel instructie en dagtochten in de Alpen. Ik was vol van al dat nieuwe, een hele wereld ging voor me open. De groep was geweldig en de onderlinge dynamiek was als tussen vrienden. Na dit alles kwam de dag dat we de top gingen bestijgen: op naar de Mont Blanc! Ik kan nu zeggen dat ik trots ben dat ik het gehaald heb. Ik heb de beste ervaring van mijn leven gehad. Maar tegelijkertijd moet ik zeggen dat het ook het moeilijkste was dat ik ooit gedaan heb, zowel mentaal als fysiek. Ik heb mijzelf en mijn lichaam op de proef gesteld en dat met succes. Het heeft mij een hoop kracht en zelfvertrouwen gegeven. Ik ben erachter gekomen dat alles draait om mentale instelling. Ik heb dingen gedaan die ik niet voor mogelijk had gehouden, alleen omdat ik ze echt wilde en er hard voor gewerkt heb. Voor deze tocht geloofde ik niet dat mijn lijf

veertien uur (de tijd naar de top en weer terug naar de hut) tot het uiterste kon gaan. Nu zie ik mijzelf nieuwe dingen doen, op een nieuwe manier denken, waarbij ik weet dat iets de moeite van het proberen waard is!

Voor mijn vrijwilligerswerk heb ik een actieve, leidende rol gespeeld in het opzetten van SANA Foundation. Het was iets heel nieuws voor mij. Ik wist niets over stichtingen, hoe zij functioneren, wat zij doen. Elke actie ondernam ik pas na zorgvuldige bestudering van lectuur erover. Het opzetten van deze stichting betekent een heleboel voor mij. Ik voel dat ik de instrumenten heb om iets te bewerkstelligen en invloed uit te oefenen op de maatschappij om mij heen. Ik heb altijd gezegd dat verandering uit de gemeenschap zelf moet komen, vanuit de leden, en nu krijg ik die mogelijkheid met grote steun van de Stichting Vrienden van Nazareth. Dit is een geweldig gevoel dat ik niet echt in woorden uit kan drukken.

Het afgelopen jaar hebben we vele ups en downs gekend. We hebben de visie en de doelen van de SANA Foundation op papier gezet en ik heb meegewerkt aan de lange registratie procedure in samenwerking met een jurist. Ik heb vergaderingen georganiseerd en gewerkt aan de belangrijkste zaken waarmee we als SANA Foundation moesten beginnen. Gisteren (19 augustus) had ik een ontmoeting met Lana. We bespraken de onderwerpen waarover we het bij ons bezoek aan Nederland willen hebben. We besloten om in de komende twee weken samen Trees Kosterman in Sakhnin op te zoeken. Zij bood aan ons te coachen, we willen met haar onze volgende stappen uit werken. We denken dan aan de formulering van concrete doelstellingen, taakverdeling en werkwijze bij het gaan verlenen van studiebeurzen door SANA Foundation. Op de langere termijn, de fondswerving, daar heb ik inmiddels twee contacten die in de toekomst nuttig kunnen zijn. Maar eerst nu het bezoek aan Trees ter voorbereiding voor ons bezoek aan Nederland, de ontmoeting met het Bestuur en de Vriendenbijeenkomst.

Geen vrij op onze Islamitische feestdagen

Fatma heeft haar 5^e jaar geneeskunde aan het Technion afgesloten. Nog anderhalf jaar studeren, een jaar co-schappen in ziekenhuizen en een half jaar examens heeft ze voor de boeg. Ze schrijft: Het afgelopen jaar heb ik co-schappen gelopen op de afdelingen pediatrie, chirurgie, neurologie, psychiatrie en gynaecologie, en afsluitende examens gedaan in gynaecologie en psychiatrie. Het komende jaar zal ik studeren op de afdelingen interne- en algemene geneeskunde, pediatrie en chirurgie en examens doen in deze vakken.

Fatma

Ik merk elk jaar dat ik steeds meer volwassen word en dat ik steeds meer inzicht krijg in de situatie in ons land. Ik heb veel Joodse vrienden, echt hele aardige mensen. Zij laten mij echter ook inzien hoe groot de kloof tussen ons is, bijvoorbeeld wat betreft de sociaal-economische situatie, kans op werk, scholen. In veel bedrijven die op zoek zijn naar nieuw personeel wordt de voorwaarde gesteld dat de sollicitant zijn dienstplicht gedaan moet hebben, m.a.w. een 'niet Arabisch' persoon. Nog een probleem waar wij als Arabische studenten mee te maken krijgen is dat wij geen vrije dag krijgen op onze Islamitische feestdagen. Soms hebben wij zelfs examens op zo'n feestdag, maar bij de Joodse feestdagen hebben wij allemaal een vrije dag. Zo hadden wij laatst een examen twee dagen na de feestdag 'El Feter', dus die hebben wij niet kunnen vieren.

Ik heb mijn vrijwilligerswerk zoals voorgaande jaren weer in een medisch centrum in Um-el-Fahaem gedaan. Ik mag nu steeds meer werkzaamheden verrichten, zoals intake en lichamelijk onderzoek, bloedonderzoek en een ECG maken. Ik begeleid patiënten bij hun medicijngebruik en ik probeer ervoor te zorgen dat zij ontspannen zijn tijdens de onderzoeken.

Elke dag weer ontdek ik hoe veel ik van dit vak houd, maar ik realiseer mij ook steeds meer hoe moeilijk het is om dokter te zijn, vooral hier in Israël. We moeten iedereen behandelen, ongeacht zijn/haar religie, ideologie of overtuigingen en wij moeten daarbij alle gecompliceerde verhoudingen in ons land buiten beschouwing laten. Dat is niet gemakkelijk, maar het moet, want ons werk is mensen helpen.

Realiteit onder ogen zien

Marlen heeft haar eerste jaar arbeidstherapie aan de Tel Aviv University afgerond. Dit jaar werd een keerpunt in haar leven. Naar de universiteit gaan, het studeren en haar vrijwilligerswerk

maakten haar leven waardevol. Marlen voelt zich nu nuttig en tevreden met wat ze doet. Dit is in de loop van het jaar gekomen, want makkelijk was het niet, schreef Marlen in *Contactbrief 46*. Je moet de realiteit onder ogen zien, schrijft ze. Het taalprobleem op de universiteit was groot, nu ben ik er meer aan gewend. Ik kan beter omgaan met de studenten en docenten. Er zijn er die echt aardig zijn en je helpen, anderen zijn echt racistisch. Wij moeten hier mee leren omgaan, het is de realiteit. Mijn vrijwilligerswerk in The

Marlen

Girls center in Makkir Village, doet me heel goed. Op allerlei manieren ondersteunt ze de meisjes, met huiswerkbegeleiding, het leren omgaan met de computer, maar zeker door er voor hen te zijn, met hen te praten.

Volgend jaar al afgestudeerd

Jeanne Aouda heeft het derde jaar van haar rechtenstudie succesvol afgerond. Het is weer een interessanter jaar geworden, schrijft ze. Ik heb betere resultaten dan in het tweede jaar, maar mijn werk als assistent van een rechter, maakt het uitdagend, maar ook plezierig. Dat dit parttime baantje me werd aangeboden vanuit mijn vrijwilligerswerk, was geweldig. De staf was onder de indruk van mijn activiteiten, dat deed me goed. Ik kreeg te maken met allerlei problemen en juridische zaken waar men in Oost Jeruzalem tegenaan loopt.

Jeanne schrijft dat ze onder de indruk was van de impressies uit *Contactbrief 46* van de andere studenten. (We hebben deze voor hen in het Engels op de website gezet). Goed om over hun leven te lezen en daarvan te leren. Het laat toch zien hoever wij al in ontwikkeling zijn door het belang dat we aan studie en carrière toekennen.

Dit wordt mijn laatste jaar. Ook wel wat beangstigend te beseffen dat ik volgend jaar weer aan

Jeanne Aouda

iets nieuws begin, afgestudeerd en klaar met mijn rechtenstudie. Maar ik kijk er wel naar uit. Tot slot, mijn waardering voor de Stichting Vrienden van Nazareth is nog steeds niet genoeg: wat jullie voor me mogelijk gemaakt hebben, komt allemaal uit!!

De moeite van het proberen waard!

Amna start haar laatste jaar als mondhygiëniste. Ze heeft goede resultaten gehaald. Voor haar blijft het Engels schrijven nog steeds een uitdaging. Haar ervaringen als Palestijnse student in het college met Joodse studenten blijft moeilijk. Het Hebreeuws, de cultuur- en religieuze verschillen, de discriminatie, het je zo goed mogelijk kunnen bewegen, zijn dagelijkse uitdagingen. Amna schrijft: "Als je dit als Palestijnse student overwint, is dat briljant: for sure." Ze sluit af met: "it is difficult, but worth to try at least."

Amna

Niet oordelen vanwege nationaliteit

Feda heeft het eerste jaar accountancy en economie aan de Hebrew University of Jerusalem goed afgesloten. Het in het Hebreeuws onder woorden brengen wat ik wil zeggen, is een probleem. Altijd zit in mijn achterhoofd: "Waarom moet ik hun taal gebruiken en zij niet de mijne? Waarom moet ik altijd naar de weg zoeken om het wat makkelijker te maken samen te leven en te werken?"

Het is een overwinning voor haar als ze in een Engelse les, waar ze de enige Palestijnse student

Feda

is, toch reageert. Grapjes worden er over Palestijnen gemaakt, Feda voelt zich alleen. Ze reageert en zegt hen respect te tonen voor andere mensen, los van nationaliteit en afkomst. Het deed haar goed dat ze haar mond open durfde doen en men luisterde. Zo leerde ik zelf ook zien hoe verschillend Joodse mensen zijn en zich gedragen: niet oordelen vanwege nationaliteit of afkomst. Dit gold ook in haar vrijwilligerswerk in haar dorp met het werken bij Arabische accountants. Leren omgaan met alle verschillen in mensen, leren hun gewoontes te veranderen, geen vooroordelen te hebben, maar wel de juiste informatie geven en zoeken, zodat men meer van elkaar weet en elkaar kan respecteren, dat zijn haar activiteiten in het afgelopen jaar geweest.

COLOFON / COLOPHON

1985 - 2010: VIJFENTWINTIG JAAR STICHTING VRIENDEN VAN NAZARETH

Deze Contactbrief is een uitgave van de Stichting Vrienden van Nazareth. In 1985 opgericht en voortgekomen uit de Vereniging Basisgroep Tilburg zijn door de Stichting Vrienden van Nazareth de eerste contacten opgebouwd met Palestijnse christenen en moslims in Nazareth en vervolgens in andere steden van Israël.

This 'Contactbrief' is published by the Foundation Friends of Nazareth. In November 1985 the Foundation was created in the framework of contacts between an ecumenical community of Christians in Tilburg (the Netherlands) and the (Anglican) Christ Evangelical Church in Nazareth. Later on the Foundation has broadened its contacts to other towns in Israel.

Studiebeurzenproject / Scholarship project

Het studiebeurzenproject is een initiatief van de Stichting. De Palestijnse studenten, merendeels meisjes, zijn zorgvuldig geselecteerd door de contactpersonen in Israël. Studenten verklaren zich akkoord met de voorwaarden voor een 50% beurs, vrijwilligerswerk en terugbetaling van 25% van de ontvangen beurs. Palestijnse jongeren in Israël kunnen in hun eigen land geen aanspraak maken op een studiebeurs van overheidswege.

The scholarship project is an initiative of the Foundation. Palestinian students, mainly women, are carefully selected by contact persons of the Foundation in Israel. Students agree with the conditions for a 50% scholarship, which include doing voluntary work and a 25% repayment of the scholarship received. Young Palestinian citizens of Israel do not qualify for an Israeli government grant.

Sana Foundation

De Sana Foundation, in oprichting, is een partnerorganisatie van Stichting Vrienden van Nazareth in Israël. Vanuit dezelfde intentie als de Stichting is het doel van Sana Foundation het verstrekken van een studiebeurs aan Palestijnse studenten. Financiering hiervan kan plaatsvinden met de terugbetaling door de afgestudeerde studenten van de Stichting Vrienden van Nazareth van 25% van de ontvangen beurs.

Sana Foundation is a new initiative and a sister foundation in Israel of the Foundation Friends of Nazareth. Like the Foundation Friends of Nazareth it aims to offer opportunities of higher education for Palestinian women by providing grants. These grants are financed by scholarship repayments made by graduated students to the Foundation Friends of Nazareth.

Donaties / Donations

U kunt het studiebeurzenproject steunen met een eenmalige donatie. Het is ook mogelijk een donatie voor een periode van vier of vijf jaar toe te zeggen. U ontvangt een garantieverklaring ter ondertekening. Aan hen die de Stichting financieel steunen, wordt tweemaal per jaar de Contactbrief toegestuurd. Wij vragen minimaal € 10,- per jaar voor de Contactbrief. Financiële bijdragen kunt u overmaken op: ING nr. 14.43.982 / ABN-AMRO nr. 52.36.12.354 t.n.v. Stichting Vrienden van Nazareth Tilburg. De stichting is een ANBI instelling, donaties zijn fiscaal aftrekbaar.

We would be most grateful for your financial support of the scholarship project. Donations can be paid to the Sana Foundation. More information: foundation.sana@gmail.com

Adres

Stichting Vrienden van Nazareth
Postbus 2256, 5001 CG Tilburg
E.: friends.nazareth.tilburg@planet.nl
W.: www.friends-nazareth.nl

Address

Sana Foundation
2nd of Novemberstreet 2/7
35646 Haifa
Israel

De Statuten van de Stichting, gedateerd 26 november 1985, zijn geregistreerd bij de Kamer van Koophandel te Tilburg onder nr. 41096728. Druk: Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg.

VREDESVLOOT NAAR GAZA

In het voorjaar van 2011 organiseren de Europese campagne 'End the siege on Gaza' en 'Free Gaza' in samenwerking met andere organisaties een 2e 'Vredesvloot' naar Gaza. Doel: middels niet-geweldadige acties de blokkade van Gaza doorbreken en de internationale gemeenschap bewust maken van de gevolgen van de huidige blokkade. Het internationaal recht dient gehandhaafd te worden. Mensen dienen de mogelijkheid te hebben zich te kunnen ontwikkelen en een menswaardig bestaan op te kunnen bouwen. Vanuit Nederland zijn er voorname mensen om ook een vloot met goederen-onderbegeleiding van een Nederlandse delegatie bestaande uit politici, academici en activisten- te laten vertrekken.

Meer informatie: www.nederland-gaza.nl
of nederland-gaza@hotmail.com

OPROEP

25 jaar
Stichting Vrienden van Nazareth
2010 is een bijzonder jaar geworden.

Wij mochten weer op u rekenen en kregen volop inspiratie om door te gaan
Dank hiervoor !!

*Wilt u eind 2010
met een extra bijdrage,
hoe klein ook,
nog aan de studenten denken?*

*Zij én wij
houden het met uw steun vol !!!*

*We sturen per jaar maar één acceptgiro.
Voor de Contactbrief vragen wij € 10,-.*

Een gezond 2011

**en
met vertrouwen samen verder
tegen verdrukking in**

TIJDENS DE VRIENDENDAG ONGEDWONGEN MET ELKAAR IN GESPREK